

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Hajn (przewodniczący)

SSN Maria Tyszel (sprawozdawca)

SSA Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z powództwa B. W.

przeciwko Polskiemu Koncernowi Naftowemu O. S.A. w P.

o przywrócenie do pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 3 lutego 2006 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i

Ubezpieczeń Społecznych w P.

z dnia 7 listopada 2005 r., sygn. akt VI Pa .../05,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w P. postanowieniem z 7 listopada 2005 r., VI Pa .../05, odrzucił skargę kasacyjną powoda od wyroku tegoż Sądu z dnia 27 lipca 2005 r., w sprawie z powództwa B. W. przeciwko Polskiemu Koncernowi Naftowemu „O.” S.A. o przywrócenie do pracy. W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał, że wniesiona przez powoda skarga kasacyjna nie zawiera przedstawienia okoliczności przemawiających za jej przyjęciem do rozpoznania.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik powoda wniósł o jego uchylenie i zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych. W jego ocenie, okolicznością uzasadniającą potrzebę rozpoznania wniesionej kasacji jest „istotne zagadnienie prawne odnoszące się do traktowania alkoholizmu jako stanu chorobowego (choroby psychicznej) i konsekwencji tego stanu chorobowego w ocenie zaistnienia winy w sytuacji naruszenia przez pracownika jego podstawowych obowiązków”.

Rozpoznając zażalenie, Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c. Sąd drugiej instancji odrzuca skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną. Ma rację Sąd Apelacyjny, że powinnością wnoszącego skargę kasacyjną jest przedstawienie argumentów prawnych przemawiających za jej przyjęciem, jednakże ocena ich merytorycznej trafności nie mieści się w ramach kontroli powierzonej Sądowi drugiej instancji. W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie, jej autor sformułował zagadnienie prawne, które – jego zdaniem – wymaga rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego, a więc formalnie spełnił wymagania z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Ocena, czy jest to zagadnienie rzeczywiste oraz istotne i to na tyle, by uzasadniało rozpoznanie skargi, należy wyłącznie do Sądu Najwyższego, który jej dokonuje w ramach tzw. przedsądu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy uznał zażalenie za zasadne i na podstawie powołanych przepisów oraz stosownie do art. 394¹ k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.